

omfattede virksomheder ofte er landbrugsbedrifter, hvor en opdeling i en forretningsmæssig del og en privat del ikke er muligt. Det er derfor ikke muligt at begrænse adgangen til at gennemse dokumenter m.v. til den forretningsmæssige del af virksomheden/bedriften, idet disse varebeholdninger og dokumenter m.v. nødvendigvis må kontrolleres, der hvor de befinder sig.

Til nr. 12

Det følger af § 12, at ministeren hvert år skal meddele Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg, hvilke midler der er indgået i fondene, og hvorledes midlerne er anvendt.

Det er Folketinget, som bestemmer, hvilke udvalg, som skal nedsættes, og fordelingen af sagerne imellem udvalgene. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt, at det fremgår af en lov, hvilket udvalg de nævnte meddelelser skal tilgå.

Til nr. 13

Bestemmelsen vedrører primært renter af forordningsbestemte afgifter m.v. samt renter af uberettiget udbetalte støttebeløb m.v., som geninddrives.

De inddrevne rentebeløb tilfalder EU's landbrugsfond.

Den gældende rentesats på lovens område er en fast rente på 1,3 pct. månedlig. Denne rente har i lang tid været betydeligt højere end såvel pengeinstitutternes almindelige udlånsrenter som den rentesats, der gælder for almindelige krav på formuerettens område.

Den rentesats, som gælder for sådanne krav, er i henhold til lov nr. 583 af 1. september 1986 (renteloven) og den tilknyttede bekendtgørelse nr. 896 af 20. december 1990 fastsat til en årlig rentesats, svarende til den enhver tid fastsatte officielle diskonto med tillæg af 5 pct., svarende til en samlet rentesats p.t. (1.10.1998) på 9,25 pct. p.a.

Ved ændringen tilsigtes at bringe lovens rentesats på linie med den almindelige rentesats i henhold til renteloven med tilknyttede forskrifter, således at rentesatsen bliver variabel, så den fremover følger renteniveauet på samme måde som renten i henhold til renteloven.

Til nr. 14

Der er i slutningen af stykket tilføjet en adgang for myndigheden i 1. instans til at genoptage en sag, selv om der er indgivet klage (remonstration).

Remonstration kan være en mere hensigtsmæssig måde at få sagen prøvet på ny frem for en formel klage til en anden instans. Remonstration vil således i man-

ge tilfælde være en hurtigere måde at få vurderet sagen på ny.

Det har hidtil været vurderingen, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden formel hjemmel.

Folketingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter hans opfattelse kræver udtrykkelig hjemmel. Denne udtrykkelige hjemmel skaffes ved forslaget.

Med hensyn til eventuel afskæring af klageadgang vil dette ikke ske, såfremt væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder taler herimod.

Med ændringen fraviges den hidtidige forudsætning, der fremgår af de generelle bemærkninger til § 22, stk. 2, i den eksisterende lov om, at der på lovens område i alle tilfælde skal gælde et to-instans princip.

Til nr. 15

Efter ikrafttrædelsen den 1. juli 1996 af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, jf. Straffelovrådets betænkning nr. 1298/1995 om juridiske personers bødeansvar, ændres bestemmelsen vedrørende strafansvar for juridiske personer, så den er i overensstemmelse med straffelovens almindelige regler.

Til nr. 16

Bestemmelsen tilsigter at bringe forældelsesfristen for strafansvaret for overtrædelser, der medfører eller er egnede til at medføre, at nogen opnår uberettigede udbetalinger i medfør af bemyndigelsesloven, på linie med forældelsesfristen for strafansvaret for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af nationale afgifter og told til det offentlige.

I straffelovens §§ 92-94 findes reglerne om forældelse af strafansvar. I almindelighed er forældelsesfristen 2 år, hvor strafferammen ikke er højere end fængsel i 1 år, eller hvor straffen for overtrædelsen ikke vil overstige bøde, jf. § 93, stk. 1, nr. 1.

I henhold til § 93, stk. 1, nr. 2, er forældelsesfristen dog 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år. Ifølge § 93, stk. 2, gælder der endvidere en forældelsesfrist på mindst 5 år for strafansvaret for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb.

Strafansvaret for overtrædelser, som fører til eller er egnede til at føre til uberettiget unddragelse af betaling af landbrusafgifter m.v. eller andre afgifter til det offentlige fastsat i medfør af loven, er allerede omfattet af den særlige forældelse i medfør af straffelovens